

**UCHWAŁA NR 362/XLVII/2023
RADY MIASTA PODKOWA LEŚNA**

z dnia 26 stycznia 2023 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie
skargi Prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie na uchwałę Rady Miasta Podkowa Leśna
Nr 44/V/2019 z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia „Regulaminu dostarczania wody
i odprowadzania ścieków na terenie Miasta Podkowa Leśna”**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r., poz. 40) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę Prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie, sygn. 3041-6.Pa.92.2022 z dnia 16 grudnia 2022 r., doręczoną w dniu 21 grudnia 2022 r., na uchwałę Nr 44/V/2019 Rady Miasta Podkowa Leśna z dnia 14 marca 2019 r. sprawie uchwalenia „Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Miasta Podkowa Leśna (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego z dnia 8 kwietnia 2019 r., poz. 4541) wraz z odpowiedzią na skargę stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Burmistrz Miasta Podkowa Leśna jest uprawniony do ustanowienia pełnomocnika procesowego, który będzie reprezentował Radę Miasta Podkowa Leśna przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Podkowa Leśna

Michał Gołąb

Załącznik do uchwały Nr 362/XLVII/2023
Rady Miasta Podkowa Leśna
z dnia 26 stycznia 2023 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Warszawie

ul. J. Pankiewicza 4

00-696 Warszawa

Skarżący: Prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie

Iwona Krysa-Skwiecińska

Wydział VI Sądowy

ul. Chocimska 28

00-791 Warszawa

Organ: Rada Miasta Podkowa Leśna

ul. Akacjowa 39/41

05-807 Podkowa Leśna

Sygn. akt 3041-6.Pa.92.2022

Odpowiedź na skargę Prokuratora Okręgowego

Na podstawie art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.) w imieniu Rady Miasta Podkowa Leśna, przekazuję skargę Prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie (sygn. akt 3041-6.Pa.92.2022), z dnia 16 grudnia 2022 r., doręczoną Organowi w dniu 22 grudnia 2022 r., na uchwałę Rady Miasta Podkowa Leśna Nr 44/V/2019 z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia „Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Miasta Podkowa Leśna”, wnosząc o:

- 1) oddalenie przedmiotowej skargi odnośnie zarzutów: § 4 ust. 1 pkt 1 i pkt 3, § 5 - § 7, § 10 (z wyłączeniem ust. 5 - ust. 7, § 11, § 13 ust. 3, § 14 - § 15, § 16 - § 17, § 18 ust. 2;
- 2) nieobciążenie Organu kosztami postępowania według norm prawem przepisanych.

Uzasadnienie

W dniu **14 marca 2019 r.** Rada Miasta Podkowa Leśna podjęła uchwałę Nr 44/V/2019 w sprawie uchwalenia „Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Miasta Podkowa Leśna” (Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego z dnia 8 kwietnia 2019 r. poz. 4541), **dalej Uchwała lub Regulamin**, która weszła w życie z dniem 23 kwietnia 2019 r.

Podstawę wydania niniejszej uchwały stanowił obowiązujące przepisy art. 19 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2018 r. poz. 1152 z późn. zm.), dalej u.z.z.w. Projekt Regulaminu, zgodnie z przepisami ustawy, **przekazany został do zaopiniowania organowi regulacyjnemu i po wniesieniu przez Radę Miasta Podkowa Leśna, wymaganych poprawek, otrzymał pozytywną opinię.**

dowód: postanowienie z dnia 02.01.2019 r.

W dniu 25 kwietnia 2019 r. Rada Miasta Podkowa Leśna podjęła uchwałę Nr 57/VI/2019 zmieniającą uchwałę w sprawie uchwalenia „Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Miasta Podkowa Leśna” (Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego z dnia 8 maja 2019 r., poz. 6026), **dalej Uchwała zmieniająca**, w zakresie § 9 ust. 3 lit. c, § 12, § 13 ust. 3, § 15 ust. 4, § 15 ust. 5, § 15 ust. 6 i § 15 ust. 8, która weszła w życie z dniem 23 maja 2019 r.

W dniu 21 grudnia 2022 r do Rady Miasta Podkowa Leśna wpłynęła skarga Prokuratora Prokuratury Okręgowej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na Uchwałę, w której Prokurator

postawił 13 zarzutów, wnosząc o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części obejmującej: § 4 ust. 1 pkt 1, § 4 ust. 1 pkt 3, § 5- § 7, § 10 - § 11, § 13 ust. 3, § 14 - § 15, § 16 - § 17, § 18 ust.2, § 24, § 29 ust.3 i § 29 ust. 4 Regulaminu.

Odnosząc się do stawianych zarzutów, Rada Miasta Podkowa Leśna przedstawia poniżej swoje stanowisko.

Zarzut 1 - dotyczący nieokreślenia jakości wody przeznaczonej do spożycia (§ 4 ust. 1 pkt 1 Regulaminu)

Art.19. 19 ust. 5 pkt 1 u.z.z.w. nakłada obowiązek spełniania minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Przepis ten nie precyzuje w jaki sposób należy określić ten minimalny poziom usług, w tym jakość przeznaczonej do spożycia, przez ludzi, dostarczanej wody, natomiast minimalną jakość wody określa rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U 2017 r. poz.2294) wydane na podstawie art. 13 u.z.z.w. Skoro zatem postanowienia Regulaminu odnoszą się do tych minimalnych norm, określonych w cytowanym powyżej rozporządzeniu, to ich powtórzenie w Regulaminie jest niedopuszczalne z uwagi na zasady techniki legislacyjnej. Co więcej, każda zamiana rozporządzenia pociągałaby za sobą konieczność zmiany zapisów Regulaminu w tym zakresie.

Zasadą prawną jest, że w uchwały rady gminy, nie mogą ponownie regulować tego, co zostało już wcześniej przez ustawodawcę unormowane, i co stanowi przepis powszechnie obowiązującego prawa, gdyż naruszałoby to obowiązujący porządek prawny w stopniu istotnym. Wobec powyższego, określenie, w Regulaminie, minimalnej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi prowadziłoby w istocie do przekroczenia delegacji ustawowej gdyż minimalne standardy zostały określone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw zdrowia.

Przepisy u.z.z.w. (art. 5 ust. 1a oraz art. 9 ust. 3) nakładają także na przedsiębiorstwo obowiązki w zakresie kontroli jakości wody oraz ilości i jakości odprowadzanych ścieków a mieszkańiec ma prawo do domagania się aby spełniały one minimalne normy określone w cytowanym powyżej rozporządzeniu ministra właściwego do spraw zdrowia.

Z ostrożności procesowej, Organ podnosi, że unieważnienie powyżej wskazanego zapisu Regulaminu przyczyniłoby się do jego usunięcia, z Regulaminu, z mocą ex tunc, co w konsekwencji spowodowałoby dla przeciętnego mieszkańca, i tak możliwość odwołania się i żądania aby woda spełniała minimalne normy określone w powyżej cytowanym rozporządzeniu.

Zdaniem Organu, określone zapisy powinny pozostać w Regulaminie jako przepisy, które tworzą zorganizowaną całość informacyjną dla mieszkańców, dla których Regulamin jest głównym źródłem informacji odnośnie systemu dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Rolą administracji publicznej, a w szczególności już administracji samorządowej, jest działanie dla dobra mieszkańców i informowanie ich o wszelkich okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków oraz czuwania nad tym aby nie ponieśli oni szkody z powodu niezajomości prawa, a tym samym pogłębianie zaufania do administracji samorządowej.

Zarzut nr 2 – nieuwzględnienie jakości odprowadzanych ścieków (§ 4 ust. 1 pkt 3 Regulaminu)

Odnosnie niniejszego zarzutu, Organ podtrzymuje argumentację przytoczoną w odpowiedzi na zarzut nr 1.

Jakość odprowadzanych ścieków określona została poprzez odwołanie się do przepisów art. 9 - art. 11 u.z.z.w.

Zarzut nr 3 i 4 – przekroczenie delegacji ustawowej (§ 5 - § 7 Regulaminu)

Organ podziela stanowisko skarżącego, że w uchwalanych regulaminach, obligatoryjnie muszą zostać zamieszczone postanowienia odnoszące się do wszystkich kwestii opisanych w § 19 ust. 5 u.z.z.w., co Organ uczynił, jednakże, zgodnie z doktryną i orzecznictwem, powyżej wskazany artykuł określa jedynie pewien minimalny zakres opisanej w nim materii, która powinna znaleźć odzwierciedlenie w aktach prawa miejscowego.

Użycie w § 19 ust. 5 słowa "w tym" także wskazuje, że wyliczenie następujące po tym zwrocie nie ma charakteru wyczerpującego, enumeratywnego (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt II SA/Lu 952/21).

Powyższe oznacza, że wyliczenie zawarte w art. 19 ust. 5 pkt 1-9 u.z.z.w. nie ma charakter wyczerpującego, enumeratywnego. Przeciwnie jest to rodzaj pewnej egzemplifikacji, w ramach której określono minimalny zakres przedmiotowy regulaminu, który musi zostać zamieszczony w uchwale. Katalog ten nie ma jednak charakteru zamkniętego. W uchwale mogą zostać uregulowane także zagadnienia inne od tych określonych w pkt 1-9, o ile będą one dotyczyły określenia praw i obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego i odbiorców usług.

Postanowieniami takim właśnie są zapisy Regulaminu ujęte w § 5 - § 7. Dotyczą one określenia obowiązków Odbiorców usług, co nie zastępuje w żaden sposób postanowień umownych ani też nie stanowi quasi wzorca umowy.

Zdaniem organu, zaskarżone postanowienia wydane zostały na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego.

Zarzut nr 5 – przekroczenie delegacji ustawowej (§ 10 - § 11)

Organ podnosi, że zapisy zawarte w § 10 (z wyłączeniem ust. 5-7) i § 11 są postanowieniami, które nie regulują kwestii jakie strony określają w zawartej umowie. Pozostałe postanowienia określają tryb i warunki zawierania umowy z odbiorcami usług.

Przepis art. 6 ust. 3 u.z.z.w. określa jaki zakres spraw zawiera umowa tj. szczególności postanowienia dotyczące:

- 1) ilości i jakości świadczonych usług wodociągowych lub kanalizacyjnych oraz warunków ich świadczenia;
- 2) sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń;
- 3) praw i obowiązków stron umowy;
- 3a) warunków usuwania awarii przyłączy wodociągowych lub przyłączy kanalizacyjnych będących w posiadaniu odbiorcy usług;
- 4) procedur i warunków kontroli urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych;
- 5) ustaleń zawartych w zezwoleniu, o których mowa w art. 18;
- 6) okresu obowiązywania umowy oraz odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w tym warunków wypowiedzenia.

Postanowienia Regulaminu nie wkraczają w powyżej wskazaną materię a jedynie regulują kwestie związane z szeroko pojętą usługą dostawy wody i odprowadzania ścieków.

Podnieść należy, że akty prawa miejscowego pisane są w głównej mierze dla mieszkańców, zatem powinny być one konstruowane w taki sposób aby byli oni świadomi jaką materię regulują dane akty i w związku z tym jakie prawa lub obowiązki im przysługują, bez konieczności zaznajamiania się z szeregiem ustaw lub aktów wykonawczych do tych ustaw. Jest to bardzo istotne aby organy nie pisały prawa „dla samych siebie” a dla mieszkańców danej wspólnoty, którzy w mogą się z nim zapoznać czytając jeden dokument, w którym nie ma szeregu tzw. „odwołań do odwołań” a konstruowane przepisy prawne są dość skomplikowane, zawile i zawarte w różnych aktach. W dzisiejszych czasach społeczeństwo oczekuje prostych i jasnych przekazów a nie takich, które zmuszają do wielogodzinnego poszukiwania danego aktu a następnie analizowania jego treści.

Akty prawa miejscowego mają na celu przybliżanie ludziom norm prawnych oraz pogłębianie ich zaufania do administracji.

Zarzut nr 6-9 – przekroczenie delegacji ustawowej i dokonania powtórzenia przepisów ustawowych (§ 13 ust. 3, § 14, § 15 ust. 1-5, ust.7, § 15 ust. 6 i ust. 8)

Odnosnie przepisów § 13 ust. 3 i § 15 ust. 6 i ust.8, Organ podnosi, że zostały one uchylone uchwałą Rady Miasta Podkowa Leśna Nr 57/VI/2019 z dnia 25 kwietnia 2019 r. Żadna opłata abonamentowa ani też opłata za nielegalny pobór wody wskazana w ust. 8 § 15, w okresie od wejścia w życie przepisów do ich uchylenia, nie została pobrana. Natomiast ust. 6 w § 15 został uchylony z uwagi na fakt, iż powtarzał postanowienia ustępów wcześniejszych.

Odnosnie postanowień § 14 i § 15 ust. 1-5 i ust. 7, to znajdują się one w rozdziale zatytułowanym „Sposoby rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach, odczyt przyrządów pomiarowych i okresy rozliczeniowe” zatem mają one na celu wskazanie odbiorcy zasad, w oparciu o które będzie ponosić koszty dostawy wody i odbioru ścieków. Postanowienia nie powtarzają

przepisów art. 27 ust. 1-6 u.z.z.w. a jedynie ustalają sposoby rozliczeń czy dokonywania odczytów wodomierzy. Nie wykraczają zatem poza normę kompetencyjną zawartą w art. 19 ust. 5 u.z.z.w.

Z ostrożności procesowej, Organ podnosi, że gdyby przyjąć, iż doszło do dokonania powtórzeń zapisów ustawowych, to należy zauważyć, iż zasady techniki prawodawczej są zbiorem dyrektyw skierowanych do legislatorów wskazujących, jak poprawnie wyrażać normy prawne w przepisach prawnych i jak je grupować w aktach normatywnych. Natomiast nie służą one ocenie ważności obowiązującego prawa (tak w wyroku z dnia 25 września 2018 r. Naczelny Sąd Administracyjny, sygn. akt II OSK 127/18).

Zgodnie ze stanowiskiem zawartym w wyroku Sądu Administracyjnego z siedzibą w Gorzowie Wlkp. z dnia 25 kwietnia 2013 r, sygn. akt II SA/Go 293/13, „Zasady techniki prawodawczej nie mogą stanowić podstawy do oceny legalności miejscowych aktów prawnych i nawet ewentualne naruszenie określonych w nim zasad legislacji nie może stanowić podstawy do uznania, że doszło do naruszenia prawa w stopniu uzasadniającym stwierdzenie nieważności kontrolowanej uchwały w całości bądź w części. Uznać należy, iż Zasady techniki nie są klasycznymi dyrektywami o charakterze normatywnym i nawet ustanowienie ich w formie aktu normatywnego tego nie zmienia. Są one bowiem zbiorem reguł wskazujących jak konstruować akty normatywne.”.

Gdyby zatem uznać naruszenie przez Organ przepisów, to byłoby to naruszenie „nieistotne” a co za tym udzie skutkujące jedynie wskazaniem, że skarżone postanowienia wydano z naruszeniem prawa bez stwierdzenia ich nieważności.

Zarzut 10 – dokonania powtórzenia i modyfikacji przepisów ustawowych (§ 16 - § 17)

Zgodnie z cytowanym prze skarżącego wyrokiem z dnia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 lipca 2019 r, sygn.. akt II OSK 1782/18, „(...) w drodze wyjątku, uzasadnionego zwłaszcza względami zapewnienia komunikatywności tekstu prawnego, z dopuszczalne można uznać dokonanie powtórzeń regulacji ustawowej w akcie prawa miejscowego (...)”.

O ile by zatem uznać, że organ dokonał rzeczywiście powtórzenia przepisów ustawy i rozporządzenia, cytowanych przez skarżącego to byłoby to uzasadnione, jego zdaniem, zwłaszcza względami zapewnienia komunikatywności tekstu prawnego, który ma dać odbiorcy pełen obraz stosunków jakie będą obowiązywać strony przy świadczeniu danych usług. Regulamin to akt prawa miejscowego a zatem pisany głównie dla mieszkańców a nie dla organu czy przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjnego. Odbiorca ma mieć świadomość na jakich zasadach przebiegać ma współpraca pomiędzy stronami oraz w jaki sposób może egzekwować swoje prawa, które oczywiście w bardziej szczegółowy opisane są w zawartych z odbiorcami umowach.

Organ także podnosi, że nie zmodyfikował zapisów ustawowych odnośnie terminu płatności faktur VAT, jak twierdzi skarżący (niespójność stawianego zarzutu gdyż organ mógł albo powtórzyć zapisy albo je zmodyfikować) gdyż, zgodnie z tym co pisze skarżący nie powiełał zapisów odnośnie terminu. Oczywiście jest, że termin określony na fakturze musi być zgodny z terminem zapisanym w rozporządzeniu.

Zarzut 11 – przekroczenie delegacji ustawowej (§ 18 ust. 2)

Wprowadzony w Regulaminie zapis § 18 ust. 2 dotyczy wypełnienia jednego z warunków przyłączenia odbiorcy do sieci tj. złożenie wniosku wraz z załącznikami niezbędnymi do określenia przez przedsiębiorstwo wodociągowe możliwości wykonania przyłącza. Wymagane dokumenty są niezbędne do rozpatrzenia wniosku a nie do zawarcia umowy.

Zdaniem Organu, kompetencja do ustanowienia wymagań odnośnie dołączenia do wniosku załączników w postaci: 1) aktualnej mapy zasadniczej i 2) dokumentu określającego tytuł prawny do nieruchomości, której dotyczy wnioski, wynikała z przepisów obowiązującego ówczesnie prawa w tym, z zapisów § 19 ust. 5 pkt 4 (skarżący podaje jako podstawę braku normy kompetencyjnej art. 19 ust. 5 pkt 6).

Zarzut 12 – przekroczenie delegacji ustawowej (§ 24)

Organ uznaje zarzut za zasadny

Zarzut 13 – przekroczenie delegacji ustawowej (§ 29 ust. 3 i ust. 4)

Organ uznaje zarzut za zasadny.

Podsumowanie

Zaskarżona uchwała stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 5 PostAdmU. Stosownie zaś do art. 147 § 1 PostAdmU sąd, uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6, stwierdza nieważność tej uchwały lub aktu w całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności.

Ustawodawca nie określił rodzaju naruszenia prawa, które prowadziłyby do zastosowania sankcji nieważności a zatem niezbędne jest odwołanie się do przepisów ustawy z dnia 8 marca 1990 r. u.s.g., gdzie przewidziano dwa rodzaje naruszeń prawa, które mogą być wywołane przez ustanowienie aktów uchwalanych przez organy gminy. Mogą być to naruszenia istotne lub nieistotne (art. 91 u.s.g.), jednakże i ten przepis nie definiuje obu rodzajów naruszeń, co stwarza konieczność sięgnięcia do stanowiska wypracowanego w tym zakresie w doktrynie i w orzecznictwie.

Tylko istotne odstępstwa od katalogu sformułowanego w art. 19 ust. w.z.z.w. przesądzają o naruszeniach przepisu upoważniającego jak i konstytucyjnej zasady praworządności w zakresie legalności aktu prawa miejscowego, co z kolei stanowi o istotnym naruszeniu prawa obligującym sąd do zastosowania sankcji nieważności.

Zauważyć także należy, że sądy administracyjne szczegółowo kontrolując regulacje aktów prawa miejscowego jakimi są m.in. regulaminy, analizują także wpływ stwierdzonych niezgodności z prawem na możliwość funkcjonowania w obrocie prawnym uchwały w tym przedmiocie jako całości (vide np. wyroki w sprawach IV SA/Po 1110/17, z dnia 8 marca 2018 r.; II SA/Go 954/16, z dnia 12 stycznia 2017 r.; VIII SA/Wa 460/17, z dnia 14 grudnia 2017 r.; II SA/Ol 996/17; z dnia 16 stycznia 2018 r.; II SA/Sz 24/18, z dnia 14 marca 2018 r., CBOSA- strona internetowa orzeczenia.nsa.gov.pl).

W związku z powyższym, Organ podnosi, iż Uchwała zmieniona Uchwałą zmieniającą może funkcjonować w obrocie prawnym, nawet gdyby uznać wszystkie zarzuty Skarżącego za zasadne, gdyż pozostałe regulacje uchwały, będą nadal w pełni realizować zakres przedmiotowy wyznaczony do uregulowania w ramach aktu prawa miejscowego, w oparciu o delegację ustawową z art. 4 u.c.p.g.

Ponadto, Organ podziela stanowisko zawarte w orzeczeniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia z **28.07.2021 r.**, II SA/Sz 658/21, w którym sąd stwierdził, iż przepisy ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. prawo o prokuraturze, wskazują na konieczność rozważnego i racjonalnego korzystania z przewidzianych w nim środków prawnych, w szczególności, gdy kontrolowany akt organu samorządu terytorialnego obowiązuje już wiele lat a mieszkańcy pozostają w przeświadczeniu jego legalności. **Co więcej, istotne jest, także, że zakwestionowane przez organ nadzoru postanowienia regulaminu zostały niezwłocznie zmienione a co więcej otrzymał on pozytywną opinię organu regulacyjnego (!). Natomiast z uzasadnienia skargi prokuratora nie wynika, aby mieszkańcy Miasta Podkowa Leśna, z powodu obowiązywania Regulaminu, ponosili jakiegokolwiek negatywne konsekwencje.**

Odnosnie powtórzeń zapisów ustawowych to Organ także podziela stanowisko sądu, zawarte w powyżej cytowanym orzeczeniu, iż *„Przepisy § 115 i § 137 w zw. z § 143 TechPrawodR stanowią, że w akcie prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w upoważnieniu ustawowym i nie powtarza się w tym akcie przepisów ustaw, to jednak, jeżeli mają one charakter informacyjny, a nie normatywny, tak jak w zaskarżonej uchwale, to nie stanowią istotnego naruszenia prawa.”* oraz, że **ochrona zasady pewności prawa nakazuje przyjąć, że tylko w wyjątkowych przypadkach, istotnego naruszenia prawa, może dojść do wzruszenia zapisów uchwał. Prokurator ze swoich uprawnień skargowych powinien korzystać jednak rozsądnie.**

Uwzględniając powyższe wnosi się jak na wstępie.